

אל תנח את כספך על קרן הצבי

תריס

בקנותך תריום אסכסט חשוב לא רק על התקנתו אלא גם על השרות שיגיש לך ע"י היצרן במשך השנים הבאות. על כן אל תחפש מציאות

התריס הטוב ביותר במחיר הזול ביותר

המשרד הראשי: ת"א, פרופ' שור 7, טל. 42193

בני-ברק, ז. גרוס, דסלר 16, טל. 72896
בני-ברק, חנות "מאיר", רח' עקיבא 41, טל. 72584
רמת יצחק, אברמוביץ, רח' ירושלים 28
רמת-יוסף, בתיים, כליבו, "סלע", מרכז מסחרי

היפה, מהנודס א. אורני, תלחי 6, טל. 69574
יפן, זילברמן את יעקב, שד' ירושלים 45, טל. 81320
נתניה, הר, שער הגיא 3, טל. 2651
רמת-גן, דוכן, ביאליק 30, טל. 72500

מדעים והורשה בשעות 5:30 - 8:30 בערב

אחווה ולא הפליה!

ביטול הממשל הצבאי!

באולם תיאטרון מוגרבי
שעה 10 בבוקר

בשבת
2.12.1961

לפי קריאת הועד המכין יתכנס בתל-אביב
כנס עברי-ערבי
בתביעה לביטול הממשל הצבאי

בכינוס ישאו דברם אישי ציבור עבריים וערביים, חברי מפלגות וארגונים שונים ובלתי-מפלגתיים, המאוחדים ברצונם לגול מעל מדינת ישראל את חרפת הממשל הצבאי.

התזמורת הפילהרמונית הישראלית

לחבר התזמורת

הנני נאלץ להטיל עליך קנס

בסך 13

בגלל: העדרות - איחור - היבור - צחוק -
חוסר-התנהגות - נגינה/כיווןן שלא בזמן -
נגינת צלילים זרים - קריאה עתון -
סקאנדלים - תלבושת -
בחורה - בקונצרט - כאסיפה -
ביום

המפקח

תאריך: 1964.12.6

פסקידין הסורי של התזמורת *
העונש החמור ביותר - למגלה העונשים

אמנות

מוסיקה

בולשים

בין המחמאות שהתזמורת הפילהרמונית הישראלית מקבלת ממנצחים אורחים בולטת תמיד המחמאה על רמת המשמעת הגבוהה של מנגניה. המנצחים, היודעים מנסיונם העצמי עד כמה קשה להשתלט על כמה עשרות מוסיקאים, שכל אחד מהם הוא אמן העומד בשרות עצמו, לא יכלו להסתיר את התפעלותם. אך מנהלי התזמורת שמרו בסוד כמס את מקור המשמעת.

השבוע התגלה שרמת המשמעת הגבוהה של התזמורת הפילהרמונית הישראלית היא תוצאה של שיטת-עונשים חמורה ושל קני-סות המוטלים על חברים מתפרעים.

על אף הקנסות והעונשים, הפרות המשמעת הן כה תכופות שהנהלת התזמורת הד" פיסה טופס מיוחד, בו מסומנות כל הפרות האפשריות, כדי שביתי-הדין האדמיניסטרטיבי יוכל למלא את תפקידו במהירות ולא יצטרך לחבר דו"ח מיוחד לכל עברייניו. לאחר שפסקידין גרשם בגוף היסופס, חותמים עליו מפקח המשמעת דב גינזבורג והמפקח הכללי היגריק שיפר, והוא מועבר לגזברות לביצוע (ראה תמונה). העונש החמור ביותר שמור לזה שיגלה את קיומו של סופס-העונשין.

ציור

מכחול הנודים

בימים אלה שבהם הכל, אפילו האמנות, הפך להיות דקורטיבי, וצבעים רועשים משוחים על תריסי אוזבסט של מרפסות עטויות כביסה רטובה, נראית תערוכת הריי שומים של ישעיהו ("אוניאש") הופשטר כשריף משובח של העבר, הרואה עדיין ב"דקורטיביות" לשמה מעין פשע.

הופשטר (56), שזו לו תערוכת-היחיד השניה מאז עלה ארצה מפולין בשנת 1957, הצליח להעמיד את עצמו על-ידי שתי תערוכות אחד מטובי אמני-הירושם בארץ. עמדה זו, שנכבשה על-ידו באמצעים טכניים פשוטים של רישום שחור-לבן בצבעי גואש או במכחול ודיו סינתי, גילתה לציבור האמנותי פילוסוף עצוב ופסימי.

מאז מלחמת העולם הראשונה נוד דרך רוב ארצות אירופה, בילה במחנות ריכוז במלחמת העולם השניה והגיע לישראל עם השתקעו הסופית כפי הנראה, של הופשטר בישראל, כיתת את מקל הנודים שלו למכחול, בו היא מעלה, בסגנון אכס-פריסיוניסטי, המזכיר לפעמים את ג'ורג' גרוס, ועל פי רוב את עצמו, חוויות של סבל, איש יעצבות, העומדות לפעמים על גבול המופשט אך אינן חוצות אותו.

המערכת הוציאה מתוך פסקידין את השם של בעל-העבירה ואת תאריך ביצוע העבירה עצמה, כדי למנוע זיהוי.

באר שבע

(המשך מעמוד 10)

שריים: משה רוזן, איש אחדות-העבודה, ואברהם פליישר, נציג הליברלים. שני אלה היו חברים, כמו נציגי הדתיים, בקואליציה הקודמת. משה רוזן אף היה האיש שקבע את גורלה בכך, שלא נשמע להוראות מפי לגתו ונמכר למפא"י, בטענה שאינו מוכן לבגוד במעמד הפועלים וללכת לקואליציה עם חרות.

אברהם פליישר הליברלי היה מנוטרל כל זמן שמפלגתו השתתפה במשאיומתן הממלכתי. אולם משנכשל המו"מ, ניצח הלחץ הציבורי בבאר-שבע. הוצע להם גם תנאי מתה תמורת הצטרפותם לקואליציה: תיק הרשימות והתברואה בעיר. וכך קרה ש"בחסכת הלילה, כדי לא לתת הזדמנות ל"מפא"י להרגיש בנעשה, נאספו נציגי הר מפלגות ונסעו לתל-אביב.

כאשר התבררה לנציגי מפא"י בעיריה תוצאת נסיעה זו, פתחו במלחמת-בילה, כדי למנוע את הצעד הבא במסלולם: הקמת קואליציה-נייר במקום קואליציה-מפא"י, ש"זו עתה חוסלה. מרכז מפא"י עצמו נקרא להתערב. בתחילה אף נשאה התערבות זו פרי: איש המחלקה המוניציפאלית של מפ"ם הופיע בביתו של זריז, דרש ממנו לדחות את ישיבת מועצת העיריה שנקבעה לבחירת הקואליציה החדשה. זריז, שידע כי פירוש הדבר בגידה בחבריו ובסיוכו להוכיח ש"אפשר לפתח ולבנות גם בלי מפא"י - סירב.

גם בשעה שהתכנסו כל הנציגים בבניין העיריה אותו ערב, היה העניין מוטל עדיין בספק. איש לא ידע אם הספיקה מפא"י לקנות אחד מנציגי הסיעות. אולם כעבור 15 דקות נופץ הספק. ב"8 קולות קואליציה-נייר נבחר זריז לראש עיריית באר-שבע.

היה זה תקדים מסוכן למפא"י, והיא יצ"א מיד בהשמצה רבתי נגד מפ"ם יוזמתה. התקדים היה מסוכן לגבי מעמדה של מפא"י בבאר-שבע ובנגב כולו, הוא היה מסוכן שבעתים - תיאורטי - לגבי מעמדה העתידי של מפא"י במדינה כולה. כי אם אפשר להקים קואליציה-נייר מוצלחת ב"בירת הנגב" - מדוע לא בירושלים - ב"בירת ישראל"?

על כן היה ברור להנהלה החדשה של באר-שבע כי נצחונה רחוק עדיין מלהיות מבוצר. בידי מפא"י נמצאים עדיין המשרדים הממשלתיים והכלים הכלכליים שבהם תלויה עיר עולים מתפתחת זו. מספיק, למשל, שמשדר השיכון של גיורא יוספסל ושהה את ביצוע תוכנית הבנייה בבאר-שבע, כדי לגרום משבר הרסני בעיר. צעד זה אומנם עלול להכתים את מפא"י בכתם של ציניות מפלגתית עילאית, ציניות האומרת כי מו"טב באר-שבע הרוסה מאשר באר-שבע הנתונה בידיים לא-מפא"יות.

אולם במלחמתה על שלטון-יחיד, יתכן שמפא"י תהיה מוכנה אף לנקוט בצעד כזה, כי העיר עבודה כמעט כל הדרכים מקור שות, בעיקר כשהן דרכים המובילות לשל-טון.